

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl jako soud odvolací v senátě složeném z předsedy JUDr. Zdeňka Stibrála a soudců JUDr. Miroslava Stoklasy a JUDr. Ivy Hubáčkové ve věci

žalobce **R. Š.**, narozeného xxx
bytem xxx, xxx
zastoupeného JUDr. Dušanem Mičicou, advokátem
se sídlem v Pardubicích, Sladkovského 410

proti
žalované **České republice - Ministerstvu spravedlnosti**, IČO: 00025429
se sídlem v Praze 2, Vyšehradská 16
jednající Úřadem pro zastupování státu ve věcech majetkových
se sídlem v Praze 2, Rašínovo nábřeží 390/42

o zaplacení 25 000 Kč

k odvolání žalované proti rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 2 ze dne 29. června 2021,
č. j. 47 C 31/2021 - 111,

takto:

- I. Rozsudek soudu I. stupně **se** ve výrocích I., III. **potvrzuje.**
- II. Žalovaná je povinna zaplatit žalobci náklady odvolacího řízení 10 721,81 Kč do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám jeho právního zástupce.

Shodu s prvopisem potvrzuje M. F.

Odůvodnění:

1. Citovaným rozsudkem obvodní soud výrokem I. uložil žalované povinnost zaplatit žalobci 25 000 Kč do 15 dnů od právní moci rozsudku a výrokem III. přiznal žalobci právo na náhradu nákladů řízení v rozsahu částky 25 957 Kč. Ve výroku II. soud žalobu o zaplacení částky 78 981 Kč zamítl.
2. Žalobce se podanou žalobou domáhal vůči žalované náhrady škody a nemajetkové újmy v souvislosti s trestním stíháním žalobce. Požadoval nahradit škodu ve výši 39 434 Kč představující náklady vynaložené na odměnu advokáta a dále 100 000 Kč z titulu náhrady nemajetkové újmy za uvedené trestní řízení, které skončilo pro žalobce zproštěním obžaloby.
3. Soud I. stupně po provedeném dokazování dospěl k závěru, že je zde dán odpovědnostní titul dle zákona č. 82/1998 Sb., když žalobce byl nezákonně trestně stíhán. Toto stíhání skončilo zproštěním obžaloby dle § 226 písm. c) trestního řádu, když v trestním řízení nebylo prokázáno, že by žalobce spáchal skutek kladený mu za vinu.
4. Požadavek na náhradu škody, který zůstal po částečném plnění ze strany žalované neuspokojen, byl zamítnut s tím, že vznik škody nebyl prokázán.
5. O náhradě nemajetkové újmy soud vycházel ze zjištěného průběhu trestního řízení s tím, že jeho délka činila 11 měsíců, což je doba přiměřená. Žalobce byl obviněn z přečinu těžkého ublížení na zdraví, hrozila mu sazba odnětí svobody 6 měsíců - 4 roky a hrozilo mu, že by musel hradit náhradu škody ve značné výši. V době, kdy byl obviněn, mu běžela zkušební doba odkladu dříve vydaného rozhodnutí v jiném trestním řízení, v němž byl žalobci uložen trest odnětí svobody na 2 roky, jehož výkon byl podmíněně odložen na zkušební dobu do 21. 6. 2019. Žalobce tak se obával v důsledku předmětného trestního řízení přeměny podmíněného trestu na trest nepodmíněný.
6. Soud dovodil, že předmětné trestní stíhání mělo dopad do žalobcovy osobnostní sféry, když ten trpěl pocity frustrace, stresu a nejistoty. Jeho výpověď byla souladná i s výpovědí manželky. Jeho újmu však významně snížila skutečnost, že již nebyl osobou bezúhonnou. S ohledem na tyto skutečnosti soud dovodil, že samotné konstatování nezákonnosti trestního stíhání, není v případě žalobce dostatečnou satisfakcí, tou se jevílo být zaplacení částky 25 000 Kč. Soud dále uvedl, že úplné satisfakci se žalobci dostat nemůže, neboť odčinění negativních prožitků v jeho případě již není možné. Stíhání po psychické stránce znamenalo i významný finanční zásah do rodinného, pracovního i soukromého života žalobce. Předmětnou věc soud porovnával s obdobnými případy vedenými u Městského soudu v Praze pod sp. zn. 14 Co 15/2015 a 15 Co 452/2015 a přiznal žalobci právo na náhradu nákladů řízení ve smyslu § 142 odst. 3 o. s. ř.
7. Proti vyhovujícímu výroku a výroku o nákladech řízení podala žalovaná včas odvolání, v němž poukázala na to, že v souvislosti s nezákonně vedeným trestním stíháním se ze strany státu dostalo žalobci satisfakce ve formě omluvy. Toto stíhání nepochybně představovalo psychologický diskomfort pro žalobce v obecné rovině. Obavy z přeměny dříve uloženého podmíněného trestu na nepodmíněný, však nelze dávat do příčinné souvislosti s novým trestním stíháním. V pracovní oblasti se nejednalo u žalobce o žádný podstatný zásah do jeho pracovní kariéry. Ve srovnávaných případech byl zásah do osobní sféry poškozených závažnější. Navrhla, aby v odvolacím řízení byl napadený rozsudek zrušen, případně změněn a žaloba zamítnuta a žalované přiznány náklady řízení.
8. K odvolání žalované se žalobce prostřednictvím svého zástupce písemně vyjádřil. Konstatování porušení práva, by v případě pochybení orgánů veřejné moci mělo být samozřejmostí. Žalobci nemůže být kladena k tíži skutečnost, že se s nastalými psychologickými potížemi vzniklými v důsledku

Shodu s prvopisem potvrzuje M. F.

zahájení trestního stíhání snažil vyrovnat sám. Žalobce prokázal existenci obav z toho, že byl opětovně vystaven značnému psychickému nepohodlí a s tím spojeným problémům. Navrhl, aby v odvolacím řízení byl napadený rozsudek ve vyhovujícím výroku I. a ve výroku o nákladech řízení potvrzen.

9. Odvolací soud přezkoumal rozsudek soudu I. stupně a v napadaném výroku I. a ve výroku o nákladech řízení dle § 212, § 212a odst. 1, 5 o. s. ř. a neshledal odvolání žalované důvodným.
10. Soud I. stupně spolehlivě zjistil skutkový stav věci, který byl mezi účastníky fakticky nesporný a dospěl na jeho základě i ke správným závěrům po stránce právní, na které odvolací soud pro stručnost odkazuje.
11. Po skutkové stránce nebyly shledány důvody pro opakování či doplnění dokazování.
12. Ve shodě s obvodním soudem odvolací soud zastává názor, že každé trestní řízení, které se dostane navíc do fáze projednání před soudem, znamená pro obviněného značnou zátěž a narušuje obecně po psychické stránce osobnost poškozeného. Jestliže takové trestní řízení skončí zproštěním obžaloby, je na místě nepochybně takový podstatný zásah do osobní sféry poškozeného řešit finančně, když pouhé konstatování porušení práva se nejvíce ohledem na zjištěné okolnosti konkrétního případu za dostatečné.
13. Přiznané zadostiučinění za nemajetkovou újmu v rozsahu 25 000 Kč navíc odvolací soud považuje za spíše nižší na dolní hranici vzniklé nemajetkové újmy a odvolání žalované v tomto směru považuje za zcela nedůvodné. Odvolací soud s ohledem na judikaturu ústavního soudu zvažoval i další obdobné případy, které by mohly sloužit jako porovnání s případem žalobce. Předně je zde věc vedenou pod sp. zn. 55 Co 87/2018 Městského soudu v Praze, kdy se poškozenému dostalo zadostiučinění za trestní stíhání v rozsahu 40 000 Kč. Poškozený byl stíhán pro těžké ublížení na zdraví a byl zproštěn, stíhání trvalo jeden rok bez větších následků pro poškozeného, byl zjištěn psychický diskomfort jeho osoby. Dále bylo možno použít případ vedený pod sp. zn. 55 Co 145/2015 Městského soudu v Praze, kdy se dostalo zadostiučinění za trestní stíhání poškozeného v částce 30 000 Kč, kdy ten byl trestně stíhán po dobu 15 měsíců pro trestný čin zvýhodňování věřitele a předlužení, trestní stíhání bylo zastaveno, přičemž soudy přihlíděly k faktu, že každé stíhání se promítá do života člověka.
14. Jestliže v daném případě žalobce měl za sebou podmíněné odsouzení za jiný trestný čin a obával se přeměny podmíněného trestu odnětí svobody na trest nepodmíněný, tak tato skutečnost měla význam pro posouzení nároku žalobce na náhradu nemajetkové újmy. Toto předchozí odsouzení nepochybně obavy žalobce zvyšovalo, nicméně se jednalo o jím způsobené trestní jednání, za které byl žalobce v minulosti odsouzen a které nelze klást za vinu státu. Tuto skutečnost vzal rovněž soud I. stupně v úvahu a výši zadostiučinění za nemajetkovou újmu stanovil spíše nižší částkou.
15. S takovým řešením bylo možno ztotožnit a odvolací soud proto z důvodů shora uvedených rozhodl dle § 219 o. s. ř. a napadený rozsudek ve vyhovujícím výroku I. a v závislém výroku o nákladech řízení III. rozsudek potvrdil jako věcně správný.
16. Výrok o náhradě nákladů odvolacího řízení vyplývá z ustanovení § 142 odst. 1, 3 o. s. ř. za použití § 224 odst. 1 o. s. ř. Žalobce prokázal základ nároku, když výše úhrady závisela na úvaze soudu a byly mu přiznány náklady za právní zastoupení advokátem dle advokátního tarifu, a to za dva úkony po 3 100 Kč (vyjádření k odvolání a účast u odvolacího jednání), dvě paušální náhrady hotových výloh po 300 Kč, jízdní výlohy na cestě Pardubice - Praha a zpět v rozsahu jako před soudem I.

Shodu s prvopisem potvrzuje M. F.

stupně částkou 1 461 Kč, náhrada za ztrátu času v rozsahu šesti půlhodin po 100 Kč a 21 % sazba DPH ve výši 1 860,81 Kč, v součtu 10 721,81 Kč.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **není** dovolání přípustné.

Praha 15. prosince 2021

JUDr. Zdeněk Stibral v. r.
předseda senátu